

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
00-930 Warszawa
Wspólna 30

DNI.tr.602.480.2024.JM

Warszawa, 2025-04-11

INFORMACJA

Wysłano z EZD PUW

W załączeniu przesyłam decyzję Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze gruntów rolnych klas IIIa i IIIb, położonych na terenie gm. Oborniki.

Załączniki:

1. Decyzja DNI.tr.602.480.2024.pdf

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu
Data złożenia podpisu: 2025-04-11T14:16:51.494Z
Podpis elektroniczny

Podpis elektroniczny zweryfikowany
w dniu 14. 04. 2025
Wynik weryfikacji: ważny / nieważny /
brak możliwości weryfikacji

INSPEKTOR
podpis
Klaudia Straszewska

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 11 kwietnia 2025 r.
znak sprawy: DNI.tr.602.480.2024

DECYZJA

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 82, dalej jako: u.o.g.r.l.) i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Obornik z 14 października 2024 r., (znak: PLP.6722.8.2021), uwzględniając opinię Marszałka Województwa Wielkopolskiego z 29 listopada 2024 r. (znak: DR-I.7151.83.2024):

nie wyrażam zgody

na przeznaczenie na cele nierolnicze 2,7380 ha gruntów rolnych klas IIIa i IIIb, położonych w gminie Oborniki, w obrębie Bogdanowo, w granicach wydzieleń oznaczonych symbolami funkcji: **1KR** (dz. ewid. nr: 236/1) oraz **1U-P** (dz. ewid. nr: 236/1; 236/2; 236/3) zgodnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla obszaru oznaczonego szrafurą koloru czerwonego na załączniku graficznym nr 1, stanowiącym integralną część wniosku.

UZASADNIENIE

Burmistrz Obornik (dalej: Burmistrz) 14 października 2024 r., (znak: PLP.6722.8.2021), zwrócił się, za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (dalej MRiRW) o wyrażenie zgody na przeznaczenie na cele nierolnicze 2,7380 ha gruntów rolnych klas IIIa i IIIb, położonych w gminie Oborniki, w obrębie Bogdanowo, w granicach wymienionych we wniosku działek ewidencyjnych. Wnioskowane użytki zostały przewidziane w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod tereny komunikacji drogowej wewnętrznej (KR) oraz tereny usług lub produkcji (1U-P).

Wniosek Burmistrza został w całości negatywnie zaopiniowany przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego oraz Prezesa Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

Rozpatrując nadesłany wniosek, należało zważyć co następuje.

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynosi ok. 2,0346 ha i w całości obejmuje wnioskowane użytki rolne klas III (RIIIa; RIIIIb).

Zmiana przeznaczenia na cele nierolnicze wnioskowanych użytków rolnych wynika z planów rozwojowych gminy, szczególnie w zakresie realizacji nowych obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz terenów handlowych wraz z korzystnymi warunkami komunikacyjnymi. Projektowane zainwestowanie jest zgodne z treścią studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Z dokumentacji sprawy wynika, że omawiane grunty wraz z sąsiednimi terenami, tworzą duży i zwarty obszar użytków rolnych (klas II, III i IV), charakteryzujący się korzystnymi warunkami do prowadzenia produkcji rolniczej. Zatem zmiana ich przeznaczenia spowodowałaby wejście z zagospodarowaniem nierolniczym w obszary o znacznym potencjale produkcji rolniczej, wysokich klas bonitacyjnych, tworzących wspólną przestrzeń rolniczą. Takie położenie i struktura wnioskowanych gruntów sprzyjają prowadzeniu gospodarki rolnej i naturalnie predysponuje do rozwoju w tym kierunku. Zmiana ich rolniczego użytkowania doprowadziłaby do wkroczenia z zabudową nierolniczą w otwartą przestrzeń produkcyjną najlepszych gruntów – powodując tym samym naruszenie rolniczego ładu przestrzennego. Przewidziane w projekcie planu tereny usług lub produkcji w żaden sposób nie będą nawiązywały do istniejącego rolniczego otoczenia. Przeznaczenie na cele nierolnicze tak usytuowanych gruntów byłoby działaniem sprzecznym z głównymi założeniami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. A następstwem lokalizacji terenów zabudowy nierolniczej w bezpośrednim sąsiedztwie terenów rolnych mogą być konflikty społeczne występujące na styku terenów o różnym przeznaczeniu. Konflikty te w znaczny sposób mogą utrudnić lub uniemożliwić prawidłowe prowadzenie gospodarki rolnej na tym terenie. Do obowiązków Burmistrza należy takie kształtowanie przestrzeni w granicach gminy, aby tworzyła ona harmonijną całość, uwzględniając wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowana zabudowa nie ma więc powiązania z istniejącą tkanką urbanistyczną miejscowości – i zmiana przeznaczenia wnioskowanych gruntów spowodowałaby wejście z zabudową nierolniczą w tereny rolne.

Dodatkowo zwrócić należy uwagę, że z załączników graficznych dołączonych do wniosku oraz ogólnodostępnych źródeł danych przestrzennych (geoportal.gov.pl) wynika, że w pobliżu gruntów rolnych objętych wnioskiem, zlokalizowane są tereny przeznaczone w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego pod tereny usług lub produkcji, lecz dotąd niezagospodarowane. Ogólnodostępne dane przestrzenne wskazują,

że na terenie gminy Oborniki, w obrębie Ocieszyn, wyznaczono tereny usług lub produkcji, które do tej pory nie są zainwestowane (m.in. 1P/U; 2P/U – częściowo; 3P/U; 4P/U; 5P/U i 6P/U - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w obrębie Miejscowości BOGDANOWO – OCIESZYN – uchwała nr XLVIII/627/14 - ustalono na podstawie usługi WMS Krajowa Integracja Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego dostępnej na www.geoportal.gov.pl). Zasadne jest zatem wykorzystanie najpierw tych gruntów. Rozwój funkcji nierolniczych w gminie może być bez przeszkód zrealizowany na terenach pozyskanych na te cele w poprzednich procedurach planistycznych. Nie ma podstaw do przeznaczania następnych gruntów wysokich klas bonitacyjnych na cele nierolnicze zanim niewykorzystane zostaną już posiadane rezerwy. Nie można podejmować działań „na zapas”, będąc świadomym niewykorzystania wyznaczonych w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów inwestycyjnych (zob. wyrok WSA w Warszawie z 29 lutego 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 2040/11). Opracowując miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego gmina ma obowiązek uwzględniać realne potrzeby inwestycyjne, analizując przebieg dotychczasowej urbanizacji – stopień wykorzystania gruntów rolnych już przeznaczonych na cele nierolnicze. Jeżeli na terenie gminy występują rezerwy obszarów nadających się pod inwestycje, to w pierwszej kolejności należy zagospodarować te grunty i chronić użytki rolne wysokich klas bonitacyjnych (por. wyroki WSA w Warszawie z 8 marca 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 179/12 i 29 lutego 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 2040/11).

Przedstawione informacje świadczą, że aktualnie gmina Oborniki dysponuje terenem zapewniającym jej rozwój w tym samym zakresie, jakiego dotyczy ta część wniosku. Posiadane możliwości nie zostały jeszcze w pełni wykorzystane, zatem obecnie przewagę należy dać argumentom służącym ochronie gruntów rolnych klas I-III poprzez ograniczanie przeznaczania ich na cele nierolnicze. Niezagospodarowane grunty przeznaczone na cele nierolnicze w poprzednich procedurach planistycznych oraz użytki niższych klas bonitacyjnych, mogą z pewnością zaspokoić potrzeby inwestycyjne.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jako organ właściwy w zakresie ochrony gruntów rolnych, ma za zadanie rozpatrywać wnioski z punktu widzenia zasadności ochrony gruntów rolnych najwyższej wartości produkcyjnej oraz zwartości przestrzeni rolniczej przed zainwestowaniem (por. wyrok WSA z dnia 12 lipca 2004 r., sygn. akt II SA 1139/03 i wyrok NSA z dnia 30 lipca 2015 r., sygn. akt II OSK 3109/13). Użytki rolne, szczególnie te o najlepszej klasie bonitacyjnej, należy bowiem postrzegać jako dobro naturalne, zaliczane do nieodnawialnych zasobów przyrody, którego zachowanie dla przyszłych pokoleń

i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych. Od tego obowiązku można odstąpić jedynie w sytuacji, gdy nie ma żadnej innej możliwości, co powinno być szczegółowo i przekonująco wykazane przez wnioskodawcę. Takie rozumienie znajduje odzwierciedlenie w ugruntowanym orzecznictwie sądowo-administracyjnym i Trybunału Konstytucyjnego (zob. wyrok NSA z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt II OSK 1399/13 oraz wyrok TK z dnia 1 lipca 2014 r., sygn. akt SK 6/12).

Natomiast rozpatrując kwestię dostępności komunikacyjnej, trzeba zaznaczyć, że sam fakt położenia wnioskowanych gruntów rolnych w sąsiedztwie drogi krajowej nr 11, a linią kolejową nr 354 Poznań – Piła, nie uzasadnia ich przeznaczenia na cele nierolnicze. Dogodne uwarunkowania funkcjonalno-przestrzenne sprzyjają także prowadzeniu działalności rolniczej. Korzystne połączenia komunikacyjne oraz dobrze rozwinięta infrastruktura techniczna, stwarzają dobre warunki do inwestowania w sektorze rolnictwa. Sam fakt utworzenia sprawnego układu komunikacyjnego nie oznacza, że wszystkie grunty położone w sąsiedztwie dróg powinny być zabudowywane. Prowadziłoby to bowiem do sytuacji, w której wzdłuż każdej z dróg tereny wykorzystywane byłyby na cele wyłącznie inwestycyjne (nie bacząc na ich jakość i produktywność rolniczą), co nie wypełniałoby celów ochrony gruntów rolnych (zob. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt IV SA/Wa 2901/12). Potwierdzenie powyższej tezy znalazło swe odzwierciedlenie m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 stycznia 2019 r. (sygn. akt II OSK 775/18) oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2013 r. (sygn. akt IV SA/Wa 2901/12). W wyroku z dnia 17 stycznia 2019 r., sygn. akt. II OSK 775/18, Naczelny Sąd Administracyjny jednoznacznie podkreślił, że: kwestia bliskości drogi krajowej, jest prawnie irrelevantna dla kwestii ochrony gruntów rolnych. Warto zwrócić uwagę, że gleba ma właściwości akumulacyjne – nie tylko zatrzymuje zanieczyszczenia, ale również większość z nich neutralizuje, co z kolei zapobiega ich migracji do wód powierzchniowych i podziemnych. Gleby słabe o niskich zdolnościach sorpcyjnych są mało efektywne w procesie filtracji zanieczyszczeń. Z tego wynika, że przeznaczanie na cele inwestycyjne najlepszych gleb, zwłaszcza wzdłuż szlaków komunikacyjnych, jest dużym zagrożeniem nie tylko ze względów utraty powierzchni biologicznie czynnej, ale również ze względów zdrowotnych.

W zakresie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych, bardzo istotnym czynnikiem jest niewielki zasób gruntów rolnych klas I-III, które stanowią zaledwie ok. 25% powierzchni wszystkich gruntów rolnych w skali kraju. Natomiast w ostatnich latach obserwuje się niepokojące zjawisko, polegające na bardzo szybkim tempie wyłączeń z produkcji takich gruntów, ze względu na rosnące zapotrzebowanie na nowe tereny inwestycyjne. Minister

Rolnictwa i Rozwoju Wsi zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych ogranicza proces rozprzestrzeniania się nowej zabudowy na najżyźniejsze gleby, a tym samym – spowalnia tempo wyłączeń takich gleb z produkcji rolniczej. Jest to uzasadnione wykonywaniem podstawowego obowiązku Ministra, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego kraju. Ochrona najżyźniejszych gleb stanowi jeden z warunków dochowania tego obowiązku.

W odniesieniu zaś do argumentu Burmistrza mówiącego o przedłużeniu strefy produkcyjno-usługowej w Bogdanowie, należy zauważyć, że Minister, analizując wnioski o zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, nie może kierować się jedynie interesem ekonomicznym czy gospodarczym gminy, inwestorów czy mieszkańców. Organ nie kwestionuje, że z punktu widzenia ekonomicznego rozwoju miejscowości i gminy, znaczenie może mieć to, w jaki sposób zagospodarowane są grunty. Zrozumiałym jest, że ograniczenie przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze pozostaje w konflikcie, zarówno z interesem poszczególnych właścicieli nieruchomości zainteresowanych zwiększeniem możliwości zagospodarowania ich własności w następstwie zmiany przeznaczenia, jak i ogólnym interesem gmin związanym z umożliwieniem procesów inwestycyjnych. Jednakże fakt ustanowienia przez ustawodawcę instrumentów prawnych przewidujących ochronę gruntów rolnych świadczy o tym, że interesy właścicieli nieruchomości, potencjalnych inwestorów oraz gminy, nie pozostają w automatyczny sposób w pozycji nadrzędnej w stosunku do potrzeb tej ochrony. Należy podkreślić, że rolą regulacji administracyjno-prawnych jest ingerencja w zachowania podmiotów w sposób władczy, w szeregu przypadków w celu przymuszenia do realizacji działań sprzecznych z ich indywidualnym interesem, gdy pozostaje to w interesie publicznym ochrony wartości chronionych ustawowo, w tym przypadku ochrony produkcyjności zasobów gruntów wysokiej jakości. Rolą Ministra jest rozważenie jakie skutki wynikną ze zmiany sposobu przeznaczenia terenu w zestawieniu z interesem społecznym i zasadami ochrony gruntów wyrażonymi w ustawie, w tym ogólnie rozumianym interesem publicznym, jawiącym się troską i ochroną najcenniejszych jakościowo gleb, których rolnicze wykorzystanie gwarantuje zabezpieczenie potrzeb żywnościowych wszystkich obywateli.

Ponadto z danych zawartych we wniosku wynika, że w gminie Oborniki użytki klas I-III stanowią ok. 39,50% wszystkich gruntów rolnych. W obrębie Bogdanowo odsetek gruntów rolnych klas I-III wynosi ok. 57,40%. Oznacza to, że 60,50% powierzchni terenów rolnych w gminie i 42,60% w obrębie Bogdanowo, stanowią grunty niższych klas bonitacyjnych (IV-VI). Zatem istnieją kolejne tereny, które w pierwszej kolejności powinny być wzięte pod uwagę przy tworzeniu rezerw inwestycyjnych. Grunty o niższej przydatności produkcyjnej

charakteryzują się gorszymi warunkami przyrodniczo-glebowymi, ze względu na ich przydatność i wykorzystanie do produkcji rolniczej i to one, dążąc oczywiście do zwartości zabudowy, powinny być przeznaczane na cele nierolnicze. Presja inwestycyjna mieszkańców, jak i własność gruntów (w tym przypadku własność prywatna) nie mogą stanowić przesłanki do przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, w szczególności mając do dyspozycji tak znaczne rezerwy terenów przeznaczonych na cel inwestycyjne.

Celem ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych jest ich ochrona zarówno ilościowa, jak i jakościowa, po to aby zachować zwartą rolniczą przestrzeń produkcyjną, w szczególności gruntów o najwyższej bonitacji, tj. klas I-III. Ochrona ilościowa (art. 3 ust. 1 pkt 1 u.o.g.r.l.) polega na ograniczaniu ich przeznaczenia na cele nierolnicze. Natomiast ochrona jakościowa polega na przeznaczaniu na cele nierolnicze w pierwszej kolejności gruntów oznaczonych w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku innych gruntów o najniższej przydatności produkcyjnej, tj. klas IV-VI (art. 6 ust. 1 u.o.g.r.l.). Tylko w szczególnym przypadku Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi może wyrazić zgodę na przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów lepszej jakości. Jak wynika z utrwalonej linii orzecznictwa sądowno-administracyjnego w pierwszej kolejności należy lokalizować zamierzenia inwestycyjne na gruntach rolnych niższych klas bonitacyjnych, ograniczając wkraczanie z zabudową w otwartą przestrzeń produkcyjną najlepszych gruntów – chroniąc tym samym rolniczy ład przestrzenny.

W kontekście odmowy wyrażenia zgody na tereny usług lub produkcji nie znajduje się również uzasadnienia zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele komunikacji w zakresie dróg wewnętrznych (1KR). Podkreślić należy, że zarówno dokumentacja sprawy jak i ogólnodostępne dane przestrzenne (www.geoportal.gov.pl), wskazują, że obecnie istniejące tereny zabudowane są dobrze skomunikowane. Ponadto realizacja tej inwestycji planowana jest jedynie na terenie projektowanego planu, poza tym obszarem są obowiązujące plany, które nie przewidują kontynuacji tej drogi. Brak jest zatem uzasadnienia dla przeznaczenia tych gruntów na wskazany cel.

Odnosząc się natomiast do argumentu Burmistrza, że przeznaczenie wnioskowanych gruntów na cele nierolnicze jest zgodne z kierunkami polityki przestrzennej przyjętymi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy – podkreślić należy, że zapisy w studium nie mogą stanowić przesłanki do pozytywnego rozpatrzenia wniosku. Studium nie jest bowiem aktem prawa miejscowego i określa jedynie politykę przestrzenną gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Należy zauważyć, że w przypadku gdyby ustalenia studium byłyby wiążące dla organu właściwego w sprawach ochrony gruntów rolnych, wystąpienie do Ministra byłoby bezcelowe, gdyż organ rozpatrujący sprawę nie miałby możliwości zajęcia racjonalnego stanowiska, a jego decyzja stałaby się

jedynie formalnością. W świetle obowiązujących przepisów taka sytuacja nie może mieć miejsca. W tym konkretnym przypadku, w granicach opracowania projektu planu miejscowego znajdują się użytki rolne klas IIIa i IIIb, a zatem zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 u.o.g.r.l. wymagane jest uzyskanie zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na zmianę ich przeznaczenia na cele nierolnicze.

Warto też na koniec zauważyć, że Marszałek Województwa Wielkopolskiego zaopiniował negatywnie wnioskowaną zmianę przeznaczenia gruntów klas IIIa i IIIb. Marszałek stwierdził, że „(...) Przedmiotowy grunt rolny, choć jest zlokalizowany w bliskim sąsiedztwie dróg o znaczeniu krajowym i lokalnym, to wraz z gruntami niższych klas stanowi część dużego, zwarteo powierzchniowo i użytkowanego rolniczo terenu o wysokim potencjale produkcyjnym. Przenosząc powyższe na grunt przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zmiana przeznaczenia głównie na cele zabudowy produkcyjno-usługowej oraz drogi wewnętrznej będzie działaniem nieracjonalnym z punktu widzenia ich ochrony”.

Przeznaczenie omawianych gruntów pod planowane inwestycje nierolnicze, byłoby działaniem nieracjonalnym z punktu widzenia ochrony najlepszych gruntów rolnych oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Z powyższych względów należało orzec jak w rozstrzygnięciu.

POUCZENIE

Jeśli są Państwo niezadowoleni z decyzji, mogą Państwo:

- złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi – w terminie 14 dni od otrzymania decyzji albo
- złożyć skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi – w terminie 30 dni od otrzymania decyzji.

Skarga powinna spełniać wymogi formalne określone w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.). Wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie podlega opłacie w kwocie 200 złotych. Przed sądem mogą się Państwo ubiegać o zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (prawo pomocy).

Mogą Państwo zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – w terminie 14 dni od otrzymania decyzji. Jeśli skorzystają Państwo z takiej możliwości, decyzja stanie się ostateczna i prawomocna z dniem doręczenia Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi

oświadczenia o zrzeczeniu się tego prawa przez ostatnią ze stron postępowania. W takiej sytuacji tracą Państwo możliwość złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Nie ma możliwości, aby cofnąć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Mariusz Drozdowski
zastępca dyrektora
Departamentu Nieruchomości i
Infrastruktury Wsi
/podpisano elektronicznie/

Podpis elektroniczny zweryfikowany

14. 04. 2025

w dniu.....

Wynik weryfikacji: ważny / nieważny /
brak możliwości weryfikacji

INSPEKTOR

Klaudia Stapisewska

Otrzymują:

- 1) Burmistrz Obornik
ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 76
64-600 Oborniki
- 2) a/a

Do wiadomości:

Marszałek Województwa Wielkopolskiego
al. Niepodległości 34
61-714 Poznań

UPP - Urzędowe Poświadczenie Przedłożenia

Identyfikator Poświadczenia: ePUAP-UPP157226046

Adresat dokumentu, którego dotyczy poświadczenie

Nazwa adresata dokumentu: URZĄD MIEJSKI W OBORNIKACH

Identyfikator adresata: 5k44l5frti

Rodzaj identyfikatora adresata: ePUAP-ID

Nadawca dokumentu, którego dotyczy poświadczenie

Nazwa nadawcy: MINISTERSTWO ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

Identyfikator nadawcy: 5s4i53wlll

Rodzaj identyfikatora nadawcy: ePUAP-ID

Dane poświadczenia

Data doręczenia: 2025-04-14T08:59:14.64

Data wytworzenia poświadczenia: 2025-04-14T08:59:14.64

Identyfikator dokumentu, którego dotyczy poświadczenie: DOK220539512

Dane uzupełniające (opcjonalne)

Rodzaj informacji uzupełniającej: Źródło

Wartość informacji uzupełniającej: Poświadczenie wystawione przez platformę ePUAP

Rodzaj informacji uzupełniającej: Identyfikator ePUAP dokumentu

Wartość informacji uzupełniającej: 220539512

Rodzaj informacji uzupełniającej: Informacja

Wartość informacji uzupełniającej: Zgodnie z art. 39¹ par. 1 k.p.a., w związku z art. 158 ust. 1 ustawy o doręczeniach elektronicznych, pisma powiązane z przedłożonym dokumentem będą przesyłane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Rodzaj informacji uzupełniającej: Pouczenie

Wartość informacji uzupełniającej: Zgodnie z art. 39¹ par. 1d k.p.a., w związku z art. 158 ust. 1 ustawy o doręczeniach elektronicznych, istnieje możliwość rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Dane dotyczące podpisu

Poświadczenie zostało podpisane - aby je zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu

Lista podpisanych elementów (referencji):

referencja ID-0aa2b87cd056ca5ad0ee8ce668ed9b44 :

referencja ID-100063914d5b7a605272a6107cba820f : ePismo%20Decyzja%20DNI.tr.602.480.2024.xml

referencja : #xades-id-0b01c22acee2c3b8d901eb5ee0b8fddf